

Minister istedefor Forslaget under Nr. 8 havde nævnt Forslaget under Nr. 7, som det han kunde slutte sig til; thi ved Forslaget under Nr. 8 sker der et ligefrem Tilbagekridt, om jeg saa maa sige fra, hvad der hidtil har været vedtaget saavel i denne Sal som i Lands-thinget. Dette Forslag under Nr. 8 gaar nemlig ud paa, at der ved Seminarierne skal ansættes 4 Lærere fast. Dette Forslag laa ogsaa for her ved anden Behandling, idet den ærede Drdsfører dengang ligesom nu førte Ordet for det, men det blev dengang forkastet med et temmelig anseeligt Flertal, og det vilde ogsaa være høist mærkærdigt, om man i dette Thing skulde sige, at det ikke var tilstrækkeligt, at der ligesom tidligere kun blev 2 faste pensionsberettigede Lærere ved Seminarierne, men at vi for Fremtiden maatte have 4; thi det vilde være i Modstrid med den hele Fremgangsmaade, Thinget ellers følger. Der synes jo ikke at være nogensomhelst Anledning til, fordi man formindsker Seminariernes Antal, at forsøge de fast ansatte Læreres Antal; thi have Seminarierne hidtil kunnet udføre deres Gyver med to fast ansatte Lærere, saa maa det ogsaa for Fremtiden kunne gøres, naar endog- saa deres Antal bliver indskrænket. Man skulde alltsaa snarere gaa til at indskrænke de faste Læreres Antal end til at forsøge det. Da hverken den høitærede Minister eller det andet Thing har foreslaaet noget Saadant, men det alene er den ærede Drdsfører, som holder saa stærkt paa, at der skal være 4 faste Lærere ved Seminarierne, saa kan jeg heller ikke tro, at den høitærede Minister lægger saamegen Vægt derpaa, at han ikke skulde kunne slutte sig til Forslaget under Nr. 7, som jo er det, han selv oprindelig har stillet, og som jo Lands-thinget har sluttet sig til. Hvis den høitærede Minister vil slutte sig til Forslaget under Nr. 7, skal jeg for mit Bedkommende stemme for Forslaget under Nr. 5, 7 og 9 samt imod de andre Vædringsforslag til § 13; men fastholder derimod den høitærede Minister Forslaget under Nr. 8 som Betingelse for, at han kan støtte Lovforslaget i det andet Thing, saa maa jeg fremdeles ogsaa fastholde Vædringsforslagene under Nr. 4 og 6.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg har ikke gjort mig nogen Illusion i Henseende til at kunne overbevise den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, og havde jeg haft en saadan, saa maatte den i alt Fald være forsvunden ved at høre det Foredrag, som han nu holdt, der er saa fuldkommen i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand i det Hele taget er traadt op under denne Forhandling, at der vistnok ikke kan være noget Haab om at vinde hans Tilslutning. Den ærede Rigsdagsmand har en saa betydelig Overlegenhed i sin egen Formening med Hensyn til disse Spørgsmaal og til den Maade, hvorpaa Ministeriet har stillet sig til dem, at jeg virkelig ikke anser det for muligt, at de Bemærkninger, der fremkomme fra min Side, selv om jeg gav dem i en noget større Udførlighed, vilde gjøre noget Indtryk paa ham; han er i den Henseende saa fast og sikker, at de, om jeg saa maa sige, prelle af paa ham uden videre Spor og Birkning, og man faar saa det Vidnesbyrd eller den Dom, at det, man har sagt, hervor paa en fuldstændig Misforstaaelse fra Ministeriets Side, om end Ministeriet tror at fremkomme med Noget, der er af stor Betydning; han erklærer uden videre, at det er slet Intet. Men et Par Bemærkninger maa jeg dog tillade mig med Hensyn til dette Foredrag, og jeg skal da følge de enkelte Punkter, det berørte. Hvad nu først angaar de 400 Rd. til Husleiegodtgjørelse, da tiltaar jeg, at det for mig har haft en særlig Interesse at høre den ærede Medlem. Jeg tror, at man sjældent skal faa et Foredrag at høre, der stiller Noget op, som om det var en meget stor og væsentlig afgjørende Gjenstand, en Sag af den høieste Betydning, saa at man endog finder sig foranlediget til at komme ind paa en dybere Overveielse og Undersøgelse af en hel stor Institutions Betydning — faar det at høre ved en Sag, som, naar man skal se, hvad det er, det dreier sig om, viser sig at være noget forholdsvis saa lidet som det, der her er Tale om. Det ærede Medlem var nærved at underkaste hele Universitetet en Kritik med Hensyn til dets Medlemmers Betydning, de Feil